

ת"פ 20045/04/13 - מדינת ישראל נגד אילן בורלא

בית משפט השלום בראשון לציון

15 יולי 2014

ת"פ 20045-04-13 מדינת ישראל נ'
בורלא

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
אילן בורלא

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב פרטוק

הנאשם וב"כ עו"ד פנחסוב

החלטה

אלה עובדות כתב האישום המתוקן שהנאשם הודה בהם. הנאשם הודה כי ביום 21.6.12 בהיותו נהג בחברת האוטובוסים "אגד" נהג בקו 126 של חברה זו. סמוך לשעה אחת עשרה בבוקר, עת נהג הנאשם באוטובוס, הגיע למקום מסוים בעיר ראשון לציון, פגש במתלונן, נהג מונית שנהג אותה עת במוניתו ועצר באותו מקום להעלות נוסעים. בהגיעו למקום הימצא המונית, עצר הנאשם את האוטובוס לצד המונית, פתח דלת המונית, וגידף את המתלונן - נהג המונית. לאחר מכן, ירד הנאשם מהאוטובוס ניגש אל המתלונן וחיבט באמצעות אגרופו בשמשה הקדמית של המונית וגם שברה. לאחר מעשה זה, עלה הנאשם לאוטובוס והמשיך בנסיעה. בהמשך לכך, כפי שנאמר בכתב האישום, עת הבחין המתלונן באוטובוס העוצר ברמזור, סימן המתלונן לנאשם לחכות. במעמד זה, הראה המתלונן הנזק שגרם הנאשם למוניתו וביקש ממנו פרטיו. הנאשם הכחיש כי גרם הנזק וסירב למסור פרטיו, תחת זאת הכה את המתלונן באגרוף בלחיו לאחר מכן עזב הנאשם המקום.

בדיון שהתקיים לפני ביום 30.12.13 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן. כתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון. על פי ההסדר אף שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום, הרי לא יורשע אלא יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. התביעה עמדה על הרשעת הנאשם אך הצהירה כי לאחר קבלת התסקיר ישובו הצדדים וישוחחו ביניהם. התביעה הצהירה כי עמדתה היא להרשעה.

סמוך לדיון שהתקיים לפני ביום 9.6.14 הוגש תסקיר משירות המבחן. שירות המבחן כדרכו המבורכת ערך תסקיר,

עמוד 1

מקיף, מפורט ומעמיק ביותר. סופו של תסקיר המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו ולחייבו בשל"צ בהיקף של 120 שעות.

ראוי לציין כי על פי התסקיר התקשה הנאשם להתייחס בצורה ביקורתית לחלקים התוקפניים בהתנהגותו המכשילה בעת ביצוע העבירה. כמו כן, התקשה בתחילה לשתף פעולה עם שירות המבחן בעניין השל"צ שכן אינו פנוי לבצע של"צ מרגיש כי הוא משלם מחיר כבד ביחס למעורבותו באירוע שכן לטעמו כל שעשה היה תגובה להתנהלות המתלונן בעת הנהיגה, התנהלות שהיה לפי דעת הנאשם כדי לסכן הסובבים אותו. שירות המבחן אשר בחן, כאמור כל הנסיבות הרלבנטיות לעניין, מצא כי הרשעת הנאשם, העובד כנהג ב"אגד" במשך כ- 31 שנים, תביא לפיטוריו. משום כך, הגיע שירות המבחן לכלל מסקנה כי במקרה זה יש מקום להימנע מהרשעה.

בטיעוני התביעה לעונש עתרה התביעה להרשיע הנאשם ולגזור דינו למאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן. עיקר החומרה שהתביעה רואה במקרה זה הוא בכך שמדובר בנהג רכב ציבורי שהתנהג באלימות על רקע שימוש בדרך כלפי נהג אחר. כמו כן, מצא בא כוח התביעה כי משום האמור בתסקיר דהיינו הקושי לקבל אחריותו למעשה כמו גם הקושי לשתף פעולה עם שירות המבחן באשר לשל"צ, מביא למסקנה שמדובר בתסקיר שלילי שיש לדחות ההמלצה לאי הרשעת הנאשם.

בא כוח הנאשם מטבע הדברים ביקש לסמוך ידיו על האמור בתסקיר. לדבריו, בניגוד לדברי התובע ויש כי הדבר עולה מתוך התסקיר אין הנאשם מסיר האחריות מעל מעשיו. הנאשם לפי דברי הסניגור, נוטל אחריות מלאה למעשיו. אמנם קשה לו לקבל שהוא אשר עומד לדין, בנסיבות שהעיר לנהג אחר, לנהג המונית שנהג בצורה פרועה. בא כוח הנאשם ביקש לקבל המלצת שירות המבחן.

בבואי להכריע במחלוקת שבין הצדדים מצאתי תחילה להתייחס לעובדות כתב האישום. על פי כתב האישום, הנאשם גילה מידה של אלימות לפי שסבר כי נהג המונית, המתלונן נוהג באופן בלתי ראוי. הנאשם נטל על עצמו האחריות לשלום הציבור, אחריות שיש לו אך כידוע, סמכות לנקוט מעשה אין לו. אין להקל ראש באשר לאלימות בין נהגים על רקע שימוש בדרך. הדוגמאות, לסיום הטרגי של מעשים אלה, לצערי הרב רבות. היו מקרים בעבר, ואינם מעטים, כי בעקבות ריב בין נהגים בדרך, והסלמה אלימה, הסתיים המפגש ביניהם באורח טרגי. משום כך, מדיניות הענישה היא החמרה בדין.

יחד עם זאת, המקרה שלפני אינו מצוי ברף חומרה גבוה. תחילה ביצע הנאשם עבירה, שיש ויאמר כי מדובר באלימות ויש לא, אך הנאשם נקט אלימות כלפי רכוש ויש כי גרם לנזק לשמשת המונית. כאן יכול היה המתלונן לרשום פרטי האוטובוס ולדרוש פיצוי. אלא שהמתלונן מצא ליזום פגישה נוספת בינו לבין הנאשם, וסמוך לאחר מכן, פנה שוב לנאשם בעת שזה עמד ברמזור. ושם אירע האירוע השני, דהיינו תקיפת המתלונן, תקיפה שאינה מצויה ברף חומרה גבוה, ויש כי הייתה זו למעשה סטירה שסטר הנאשם על לחיו של המתלונן.

החשוב מכול במקרה זה הוא היחס שבין חומרת המעשה לבין תוצאת ההליך. איני מתעלם מהמדיניות להחמרה במקרים של אלימות נהגים על רקע שימוש בדרך, אך כל מקרה לגופו, לנסיבותיו, לנסיבות הנאשם לרבות ובמיוחד נסיבותיו האישיות.

מדובר באדם נורמטיבי ביותר, איש משפחה המפרנס משפחתו ביגיע כפיים, בעבודה קשה כנהג אוטובוס, חסר הרשעות קודמות, אשר מעד מעידה חד פעמית שאינה מאפיינת התנהלותו היומיומית. מדובר באדם העובד ב"אגד" במשך כ- 31 שנים, אשר כפי שהוכח יש בהרשעתו כדי להביא לפיטוריו מ"אגד". אני סבור כי לא יהא זה ראוי, לא יהא זה מדתי ויהא זה בלתי הולם כי בעקבות אירוע זה, שאינו מן החמורים, לשון המעטה, במקומותינו, להביא לפיטוריו ממקום עבודתו.

תמיד יש לזכור הכלל ויש השואבים אותו מהלכת בית המשפט העליון בעניין תמר כתב, כי יש לאזן בין חומרת העבירה, המעשה והנסיבות לבין הפגיעה שתהיה בנאשם ככל שיורשע. במקרה דנן אני סבור כי תוצאת איזון זה היא להביא לאי הרשעת הנאשם, דהיינו קבלת המלצת תסקיר שירות המבחן.

ככל שזו דעתי, עולה שאלה שאינה מהותית אלא תוצאת תיקון 113 לחוק העונשין, הקובע ומחייב אותנו לקבוע מתחם עונש הולם. השאלה היא האם במקרה שבית המשפט מגיע לכלל מסקנה כי אין מקום להרשיע הנאשם, יש לקבוע מתחם עונש הולם? שאלה קשה אך נראה כי מלבד עניין אקדמי משפטי אין בה ממש מבחינה פרקטית משפטית. שהרי מה בין מתחם עונש הולם לפי תיקון 113 לחוק העונשין - שעיסוקו מחקרי ענישה מפסיקות קודמות של בתי המשפט באשר למתחם עונש הולם, תוך הפנייה למקרים אחרים ולגזרי דין אחרים, עד כדי קביעת עונש אחיד, כך לפי השאיפה אך לא לפי המציאות - לבין קביעת בית המשפט כי המקרה שלפניו ראוי לו שיסתיים ללא הרשעה.

אני סבור כי במקרה כגון זה, אין צורך לערוך מחקרים ממחקרים שונים באשר למתחם העונש ההולם. שכן, ממילא אני סבור כי במנותק ממתחם עונש הולם אין מקום במקרה זה להרשיע הנאשם ממילא לא לגזור עליו "עונש" במובן המהותי של המונח בתחום המשפט הפלילי.

סוף דבר שאני סבור כי לפני החרג לכלל ההרשעה במשפט הפלילי. אני סבור כי ביחס שבין המעשה לבין התוצאה העונשית לרבות ובמיוחד לנוכח הפגיעה התעסוקתית הקשה שתהיה בפטורי הנאשם, איש משפחה נורמטיבי המפרנס משפחתו, לאחר 31 שנות עבודה ב"אגד", אני סבור שיש להימנע מהרשעת הנאשם.

אני קובע כי משפטו של הנאשם יסתיים בלי הרשעתו.

אני מחייב הנאשם לבצע של"צ בהיקף של 120 שעות כפי תוכנית שהוכנה עבורו על ידי שירות המבחן. הסברתי לנאשם בלשון פשוטה משמעות השל"צ הבין והסכים.

עותק מהחלטה זו יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ז תמוז תשע"ד, 15/07/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלד על ידי יפעת מינאי